

หยุดผัดวันประกันพรุ่ง

| วิเชียร ตรีสุภาพกุล

“ท่านคงเคยผัดวันประกันพรุ่งมาแล้วเป็นปี และมันก็ไม่เกิดผลดีใช่ไหม
ทำไมไม่พยายามปรับปรุงตัวท่านเอง แล้วดูซิว่าจะเกิดอะไรขึ้น”

หลุยส์ แอล เฮย์

เคยไหมว่าจะเริ่มทำธุรกิจหรือโครงการของตนเองมาเป็นปีแล้วปีเล่า ก็ยังไม่ได้ลงมือเสียที ขณะเดียวกัน อ่างเหตุผลมากมาย ผัดวันประกันพรุ่ง ผัดผ่อนเวลาออกไป

ถ้าจะว่าไป ก็เป็นเรื่องลำบากอยู่ไม่น้อยที่ต้องเปลี่ยนอาชีพ อาจไม่สบายใจที่ต้องละทิ้งเงินเดือนที่ได้รับอยู่อย่างคงที่แน่นอน แล้วอาจต้องเกิดความเครียดจนประสาทเมื่อคิดถึงเรื่องความล้มเหลว

แม้หลังการใช้เวลาเป็นเดือน เป็นปี ในการศึกษาเรียนรู้ อบรมจนได้รับวุฒิบัตรมากมาย แต่ครั้งจะลงมือทำจริง ๆ บ้าง อาจเกิดความไม่มั่นใจในศักยภาพว่าจะประสบความสำเร็จเพียงใด บ้างอาจชะลอหรือยังไม่ลงมือก็มี เป็นต้น

ความกลัวความล้มเหลว กลัวว่าจะทำงานได้ไม่สมบูรณ์ กลัวเสียวิพากษ์วิจารณ์จากคนอื่นว่าเป็นตัวตลก และกลัวว่าจะไม่มีความสามารถพอเพียงที่จะฝ่าฟันไปถึงฝั่งฝัน ฯลฯ

เมื่อเกิดความกังวล กลัวการลงมือทำ จึงทำให้เกิดความคิดอันหนึ่งที่เรียกว่า “เอาไว้ก่อน” “แล้วค่อยว่ากัน” เลื่อนการตัดสินใจออกไป หรือที่เรียกว่า “Future Me” บางคนจึงผลัดการตัดสินใจออกไปก่อน

การที่ผลัดการตัดสินใจออกไปก่อน จนกลายเป็นการผัดวันประกันพรุ่ง จุดสำคัญอยู่ตรงที่ว่าทุกสิ่งทุกอย่างยังอาจไม่สมบูรณ์พร้อมนั่นเอง

- ฉันจะลงมือทำโครงการนี้ต่อเมื่อฉันได้รายละเอียดทุกอย่างแจ่มจelasงสมบูรณ์เสียก่อน
- หรือฉันจะเก็บโครงการนี้เอาไว้สักระยะเวลาหนึ่งก่อน จากนั้นฉันจะลงมือลุย

- หรือฉันอาจเจ็บปวดเป็นแน่กับทุกถ้อยคำที่ฉันจะตอบทางอีเมลล์เอาเป็นว่าฉันจะเลือกที่จะไม่ตอบอะไรเขาดีกว่าจนกว่าฉันรู้แน่นอนแล้วว่า จะตอบอย่างไร แต่อย่างไรเห็น ๆ มันเป็นการยืดเวลา หรือประวิงเวลาออกไปโดยใช้เหตุโดยใช้ใ้เป้าหมายชัดเจน เสมือนเป็นการแก้ตัวให้กับตัวเองอย่างไรอย่างนั้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น บางคนมีความแน่วแน่ ใช้วิธีเริ่มทำธุรกิจของตนเองด้วยการตั้งสรรพกำลังความคิด เครื่องไม้เครื่องมือที่ดีที่สุดที่จะเสริมแรง เพื่อให้ชัดเจนว่าจะไม่มีวันผัดวันประกันพรุ่งเมื่อลงมือทำ

คนเช่นว่า จะไม่ยอมให้ตนเองถูกจุดรั้ง แต่จะแสวงหาคำแนะนำ ปรับชุดความคิดเพื่อก้าวไปสู่ข้างหน้าโดยไม่ยอมถูกขัดขวางด้วยความลังเล

เนื่องเพราะเมื่อเราถูกตั้งรั้งให้หยุด เราจะเริ่มหาเหตุผลบอกอะไรต่ออะไรกับตัวเองที่เหมือนการเหนียวรั้ง อย่างไรก็ตาม เราจะมีพิจารณาถึงเรื่องราวของการผัดวันประกันพรุ่งว่ามันเป็นอะไรอย่างไร และทำไม

